

DEBRECENI ÍTÉLŐTÁBLA

Pf.I.20.082/2008/4. szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Debreceni Ítéltábla a Dr. Nádas György ügyvéd (4025 Debrecen, Széchenyi u. 11. I/10.) által képviselt felperes neve, címe felperesnek - a ... jogtanácsos és ... jogi előadó által képviselt alperes neve, címe alperes ellen közigazgatási jogkörben okozott kár megtérítése iránt indított perében a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 9.P.21.190/2007/10. sorszámu ítélete ellen a felperes részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

Ítéletet:

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 10 000 (Tízezer) forint másodfokú perkoltséget, továbbá külön felhívásra az államnak 7 000 (Hétezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

Indokolás:

A felperes 2005. január 11-én H.-ban vásárolt egy használt 2000-es évjáratú, 1896 cm³ hengerűrtartalmú ... típusú, öt személy szállítására alkalmas üléssel rendelkező gépjárművet.

A gépjármű egyedi forgalomba helyezése iránt a felperes terjesztett elő kérelmet, a ... Megyei Közlekedés-Felügyelet 2005. január 20-án kelt **határozat száma** számú határozatával a jármű forgalomba helyezését engedélyezte, egyidejűleg a forgalomba helyezés előtti vizsgálat eredményeként kiállította a **adatlap száma** sorszámu Magyarország-Jármű Műszaki Adatlapot. A jármű vámtarifaszámánál a „nem 8703” jelzést tüntették fel, melynek az lett volna a következménye, hogy a felperesnek nem kell regisztrációs adót fizetnie.

A közlekedés-felügyelet belső ellenőrzés keretében észlelte, hogy a jármű tarifális besorolása helytelenül történt, ezért 2005. február 20-án a **adatlap 2 száma** számú műszaki adatlap került kiállításra, melyen a korábbi adatlap érvénytelenségét állapították

meg, valamint feltüntették a „8703” vámtarifaszámot, melynek alapján a jármű regisztrációs adófizetési kötelezettséggel terhelt. A műszaki adatlapok jogorvoslati kioktatást nem tartalmaztak. A felperes a gépjárművet 2005. február 6-án értékesítette.

A műszaki adatlap ismeretében a ... Fővámhivatal a felperes terhére 768 750 forint regisztrációs adót szabott ki. Fellebbezést követően a Vám- és Pénzügyőrség ... Parancsnoksága az elsőfokú vámhatóság regisztrációs adófizetési kötelezettséget megállapító határozatát helybenhagyta, bírósági felülvizsgálat eredményeképpen a ... Megyei Bíróság **ügyszám1/4.** számú ítéletével a felperes keresetét elutasította.

A regisztrációs adó részleges visszafizetéséről szóló 2006. évi CXXX. törvény hatályba lépését követően a Vám- és Pénzügyőrség ... Fővámhivatala a felperes regisztrációs adófizetési kötelezettségét 319 800 forintra mérsékelte, a határozat első fokon jogerőre emelkedett. A felperes 2007. április 23-án teljesítette regisztrációs adófizetési kötelezettségét.

A felperes kereseti kérelmében 319 800 forint tőke és annak 2007. április 23-tól járó kamata, valamint perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest közigazgatási jogkörben okozott kár címén. Arra hivatkozott, hogy a közlekedés-felügyelet által kiállított műszaki adatlapok közigazgatási határozatnak minősültek, jogorvoslati kioktatást azonban nem tartalmaztak. Azt nem vitatta, hogy a 2005. január 20-án kiállított műszaki adatlap az általa behozott gépjármű vámtarifaszámát helytelenül tüntette fel, kára bekövetkezését abban jelölte meg, amennyiben a vámtarifaszám helyesen került volna meghatározásra, módjában állt volna a gépjárművet olyan módon átalakíttatni, hogy azután ne kelljen regisztrációs adót fizetnie. Amennyiben a második, 2005. február 15-én kiállított adatlap esetében jogorvoslati jogáról tájékoztatták volna, ellene fellebbezést terjesztett elő, melyben az időközbeni átalakításra hivatkozhatott volna. Előadta azt is, hogy a pontos vámtarifaszám ismeretében módjában állt volna forgalomba helyezés iránti kérelmét visszavonni, illetve, hogy egyáltalán ne kérje a gépjármű forgalomba helyezését.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását, a felperes költségekben történő marasztalását kérte. Arra hivatkozott, hogy a kártérítés általános feltételei közül a jogellenesség nem állapítható meg, mert ha a közigazgatási szerv megállapítja, hogy a határozata jogszabályt sért, azt módosíthatja, vagy visszavonhatja. Azt nem vitatta, hogy az adatlapok határozatnak tekintendők és azt sem, hogy azok a jogorvoslatról szóló tájékoztatást nem tartalmazták. Hivatkozott arra, hogy a regisztrációs adófizetési kötelezettség nem jog, hanem kötelezettség, a jogszabályoknak megfelelő helyzet a módosított műszaki adatlap kiállításával alakult ki, tehát nem az új műszaki adatlap kiállítása okozott jogellenesen kárt a felperesnek, hanem az eredeti műszaki adatlap okozott volna jogellenesen kárt a Magyar Államnak. Kiemelte, hogy a felperes gépjármű átalakításra vonatkozó előadása alaptalan, mert a vámtarifaszám megállapítása szempontjából közömbös a gépjármű átalakítása, hiszen a tarifális besorolás szempontjából annak van jelentősége, hogy a gépjárművet a gyártó alapvetően minek alakította ki. Hivatkozott arra is, hogy a felperes rendszeresen fordult egyedi forgalomba helyezési igényekkel az általa importált járművek vonatkozásában, így tisztában volt a regisztrációs adó kiszabásának körülményeivel is.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 20 000 forint perköltséget. Határozatának indokolásában megállapította, hogy a felperes nem vitatta, hogy a gépjármű a „8703” vámtarifaszám alá helyesen lett besorolva, azaz a második adatlap helyességét és az első adatlap helytelenségét nem vonta kétségbe. Elismerte, hogy amikor a gépjármű vonatkozásában a forgalomba helyezés iránti kérelmét előterjesztette, az öt személy szállítására volt alkalmas.

A felek előadása egyező volt abban, hogy a 2005. január 20-i műszaki adatlap a gépjármű vámtarifaszámát törvénysértő módon rögzítette. Ez a téves megállapítás azonban nem tekinthető kirívóan súlyos jogszabály értelmezésként, mert a vámtarifaszám meghatározása sokszor nagyon bonyolult feladat. Ebben a körben idézte a vámtarifaszám magyarázatát az egyes gépjárművek osztályozására vonatkozóan. Ebből következően a felperesnek az átalakításra vonatkozó előadása súlytalan, a forgalomba helyezés iránti kérelem visszavonására vonatkozó előadása esetén pedig abból lényegesen nagyobb kára származik, mint a regisztrációs adófizetési kötelezettségéből. Összességében a felperes a kártérítési felelősség általános feltételei közül az alperes jogellenes magatartását nem tudta bizonyítani.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, melyben az elsőfokú ítélet megváltoztatásával az alperes kereseti kérelme szerinti marasztalását kérte. Fellebbezése indokaként arra hivatkozott, hogy a közigazgatási határozatok jogorvoslati kiiktatást nem tartalmaztak, továbbá a közlekedési-felügyelet figyelmen kívül hagyta az Áe. 61. § (5) bekezdésének rendelkezéseit, mely szerint a határozatot nem lehet módosítani vagy visszavonni, ha az jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot sértene. Amikor a 2005. január 20-i határozattal mentesítették a regisztrációs adófizetési kötelezettség alól, jóhiszeműen szerzett jogot arra, hogy a gépjárművel rendelkezzen, jóhiszeműen volt annak tudatában, hogy a szükséges engedélyeket a jogszabályoknak megfelelően kiadták és az elidegenítést megkezdhetette. Törvényben biztosított joga keletkezett arra, hogy mentesüljön a fizetés alól, jóhiszeműsége nem lehet kérdéses, mert egy általa szabályszerűnek vélt jogi aktus után kapta kézhez a fizetési kötelezettséget nem tartalmazó közigazgatási határozatot. Az elsőfokú ítélet indokolásával szemben arra hivatkozott, hogy nem a téves vámtarifaszám megállapításával következett be az alperes jogellenes magatartása, hanem azzal, hogy az Áe. 61. § (5) bekezdésének megsértésével azt módosította.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását, javára másodfokú perköltség megállapítását kérte. Kifejtette, hogy az Áe. 61. § (1) bekezdése szerint ha a közigazgatási szerv megállapítja, hogy a felettes szerv vagy a bíróság által még el nem bírált határozata jogszabályt sért, a határozatot módosítja vagy visszavonja. E jogkör akkor gyakorolható, ha a határozat jogszabályt sért, a felettes szerv vagy bíróság még nem bírálta el a határozatot, a határozat közlésétől számítva 1 év még nem telt el, a közigazgatási szerv csak egy ízben élhet a visszavonás, módosítás lehetőségével, az intézkedés nem sérthet jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot, jogszabály kizárhatja, vagy feltételhez kötheti a határozat módosítását vagy visszavonását. A **adatlap száma** számú műszaki adatlap módosítása minden jogszabályi feltételnek megfelelt, a

jogorvoslatról való tájékoztatás hiánya nem teszi jogellenessé az elsőfokú hatóság eljárását. Az adófizetési kötelezettség - mértékétől függetlenül - nem jog, hanem kötelezettség, ebből következően a módosítás jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogokat nem sérthet. Kiemelte, hogy a felperes 2004. november és december hónapokban négy esetben fordult a felügyelethez egyedi forgalomba helyezés iránti kérelemmel, ebből két esetben a saját maga által importált gépkocsi ügyében. Valamennyi esetben keletkezett regisztrációs adókötelezettség, két esetben adóalany is volt, így tisztában volt a regisztrációs adó kiszabásának körülményeivel és a vámtarifaszám jelentőségével is.

Az ítélet tábla a fellebbezést a Pp. 256/A. § (1) bekezdésének f) pontja alapján tárgyaláson kívül bírálta el és azt az alábbiak miatt nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság a megalapozott döntéshez szükséges mértékben a tényállást teljeskörűen feltárta, az arra alapított döntéssel az ítélet tábla is egyetért.

A felperes fellebbezésében foglaltak miatt azonban az elsőfokú ítélet indokolását a következőkkel egészíti ki.

A fellebbezésben a felperes az alperes jogellenes magatartását abban látta megállapíthatónak, hogy az Áe. 61. § (5) bekezdésének megsértésével módosította a határozatát.

Az 5/1990. (IV. 12.) KÖHÉM rendelet 5. számú melléklet 3.1. tartalma szerint a műszaki adatlap elsőfokú közigazgatási határozatnak minősül.

Az Áe. 61. § (5) bekezdésében írt jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jog védelme csak a jogot megállapító határozatokhoz kapcsolódik, nem pedig valamennyi határozathoz.

A regisztrációs adófizetési kötelezettség alapjául szolgáló műszaki adatlapra bejegyzett vámtarifaszám nem tekinthető jogot megállapító határozatnak, ezért módosítására is jogszabálysértés nélkül kerülhetett sor.

A felperes fellebbezésében hivatkozott - a BH 1998.621. szám alatt közzétett - eseti döntés a vámigazgatási eljárásra vonatkozik, a közlekedés-felügyelet eljárása pedig ennek nem része.

A fellebbezés szükségeltette kiegészítéssel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján egyébként helyes indokai mellett helybenhagyta.

A pereszes felperes a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján - a Pp. 217. § (1) bekezdése szerinti teljesítési határidővel - az alperes javára perköltséget köteles megfizetni, melynek összeg meghatározásánál az ítélet tábla figyelemmel volt a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontjára és az (5) bekezdésében írtakra.

A sikertelenül fellebbező felperes a per tárgyi illetékfeljegyzési joga folytán az államnak külön felhívásra a rendelkező részben írt mértékű fellebbezési illeték megfizetésére és köteles.

D e b r e c e n, 2008. október 27. napján

Dr. Urhegyi Béla sk. a tanács elnöke, Dr. Csikiné dr. Gyuranecz Márta sk. előadó bíró,
Szilágyiné dr. Karsai Andrea sk. bíró

A kiadmány hitelül:

- kiadó -